

فلسفه تربیت رسمی و عمومی در

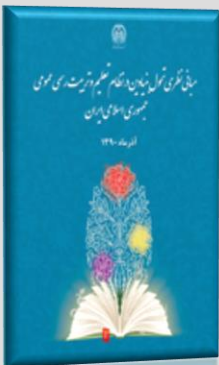
جمهوری اسلامی ایران

الگوی نظری ساحت‌های تربیت

ساحت تربیت علمی و فناوری

الگوهای نظری

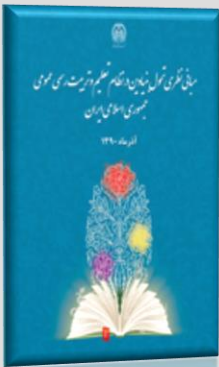
منظور از الگوی نظری :

" طر حواره مفهومی نظام مندی است، متشکل از عناصر مربوط به جریان تربیت و روابط میان آن ها که پاسخ های مستدل و عامی را برای هدایت مربیان در عمل تربیتی فراهم می آورد."

هر الگوی نظری شامل سه دسته مؤلفه است:

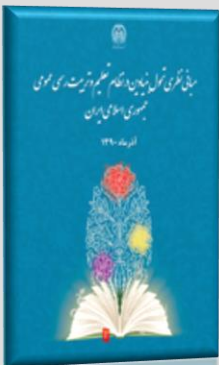
(«حدود و قلمرو»، «رویکرد» و «اصول»).

الف) حدود و قلمرو

ساحت تربیت تربیت علمی و فناوری بخشی از جریان تربیت رسمی و عمومی است که ناظر به کسب نایستگی‌ها (صفات و توانمندی‌ها و مهارت‌ها) است که متریبان را در شناخت و بهره‌گیری و توسعه نتایج تجارب متراکم بشری در عرصه علم و فناوری یاری کند تا بر اساس آن متریبان قادر شوند، با عنایت به تغییرات و تحولات آینده، نسبت به جهان هستی (نگاه آیه‌ای به هستی) و استفاده و تصرف مسئولانه در طبیعت (نگاه ابزاری)، بینشی ارزش‌مدار کسب کنند.

ترکیب نگاه آیه‌ای و ابزاری منجر به تصرف و بهره‌گیری مسئولانه از طبیعت منجر خواهد شد، که می‌تواند به یک راهبرد اساسی در نگاه انسان به طبیعت و حفظ و مراقبت از آن بینجامد.

این ماهیت از تربیت ناظر به رشد توانمندی افراد جامعه در راستای فهم و درک دانش‌های پایه و عمومی،

کسب مهارت دانش‌افزایی، به‌کارگیری شیوه تفکر علمی و منطقی، توان تفکر انتقادی، آمادگی جهت

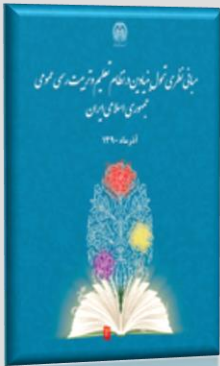
بروز خلاقیت و نوآوری و نیز ناظر به کسب دانش، بینش و تفکر فناورانه برای بهبود کیفیت

زندگی است.

بر اساس مبانی «نگاه توأمان آیه‌ای و ابزاری به طبیعت» از مجموعه مبانی ارزش‌شناختی فلسفه

تربیت در جمهوری اسلامی ایران..

ب) رویکرد

مهم ترین جهت گیری ساحت تربیت علمی و فناوری، کل نگر و تلفیقی در چهارچوب نظام معیار اسلامی است که برخی از مشخصه های آن عبارت اند از:

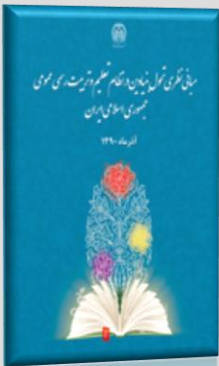
تلفیق نظر و عمل یا توجه همزمان به تربیت نظری و عملی که در معنای وسیع تر، ناظر به تلفیق علم و فناوری است؛

تلفیق نگاه آیه ای به طبیعت و نگرش ابزاری و شناخت آن با همدیگر (یعنی ضمن شناخت طبیعت به مفهوم آیه ای از آیات جمال و جلال الهی، تلاش می شود به صورت روشمند و اخلاقی از آن بهره گرفته شود)؛
تأکید بر هماهنگی علم و دین؛

توجه متعادل و متوازن به رویکردهای پژوهشی کمی و کیفی؛

ملاحظه درهم تنیدگی مرزهای علوم و رشته های علمی؛ که طی آن تلاش می شود متریبیان دیدگاه و نگرشی جامع نسبت به جهان هستی بیابند؛

اصول

- ۱- توجه به درك متربیان از جهان هستی، از منظر ارتباط با خدا (درك عظمت خلقت و تعظیم خالق)؛
- ۲- توجه متعادل و متوازن به عرصه های علوم نظری (انسانی ریاضی و تجربی) و کاربردی و حوزه فناوری؛
- ۳- ارتباط محتوای یادگیری با زندگی فردی و اجتماعی حال و آینده متربیان؛
- ۴- ارزشمداری و توجه ارزشهای اخلاقی؛
- ۵- رشد توانمندیهای تفکر منطقی، خلاق، نقاد و حل مسئله؛
- ۶- زمینه سازی برای تولید علم از طریق تکوین و تعالی توانمندیها و مهارت های عملی (کمی و کیفی) متناسب با نیازها و زندگی متربیان؛
- ۷- توجه به چشم انداز آینده رشد و توجه علم و فناوری در زندگی بشر.

موفق و مؤيد باشيد